USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne **7. prosince 2023** projednal **odvolání**, které ve věci obžalovaného

[redacted]**, narozeného** [redacted] ve [redacted], trvale bytem [redacted],

proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 8. 9. 2023, č.j. 2 T 40/2023 – 409, podala **státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v Písku,

a rozhodl o něm

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Písku jako nedůvodné **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem Okresního soudu v Písku byl obžalovaný [redacted] podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Písku sp. zn. [redacted] ze dne 6. 3. 2023 pro přečin porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku podle § 227 trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že skutek spáchal obžalovaný.

2. Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, neboť proti němu ihned po jeho vyhlášení podala v neprospěch obžalovaného odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Písku.

3. Státní zástupkyně v písemném odůvodnění podaného opravného prostředku připomíná, že okresní soud své rozhodnutí odůvodnil tím, že obžalovaný od 1. 9. 2021 již nebyl ve funkci prokuristy společnosti [redacted] a současně od 30. 6. 2020 nebyl ani statutárním orgánem společnosti [redacted] V předmětném období se tedy nemohl jako oprávněná osoba přihlašovat do datové schránky ID [redacted] společnosti [redacted] a současně neměl zákonnou povinnost učinit za společnost [redacted] prohlášení o majetku u příslušného finančního úřadu. S uvedenými závěry státní zástupkyně nesouhlasí. Zdůrazňuje, že obžalovaný [redacted] byl v obchodním rejstříku jako prokurista společnosti [redacted] zapsán od 3. 5. 2012 do 9. 1. 2023. Z funkce prokuristy sice odstoupil ke dni 1. 9. 2021, přičemž toto odstoupení společnost [redacted] také dne 1. 9. 2021 převzala, nicméně v obchodním rejstříku změny co do výkonu funkce prokuristy dané společnosti zaznamenány nebyly. Pakliže pak společnost [redacted] neměla v důsledku odstoupení obžalovaného [redacted] z funkce prokuristy žádnou osobu určenou k jejímu zastupování, byl to opět obžalovaný, kdo jako jediný měl oprávnění za společnost [redacted] jednat, a to z titulu jeho postavení ve společnosti [redacted] jejímž statutárním orgánem byl. Státní zástupkyně dále uvádí, že obžalovaný sice k datu 1. 7. 2020 svůj podíl ve společnosti [redacted] převedl na [redacted], a ke dni 30. 6. 2020 se vzdal i funkce jednatele v této společnosti, nicméně z oznámení o odmítnutí vykonání zápisu vydaného Okresním soudem Bratislava I vyplývá, že Okresní soud Bratislava I odmítl vykonat změnu zapsaných údajů u společnosti [redacted] na základě návrhu ze dne 26. 8. 2021, neboť vůči společnosti [redacted] bylo vedeno řízení sp. zn. [redacted] jako podnět na zrušení společnosti, a ze spisové značky, v níž je uveden rok 2018, je patrné, že tento podnět byl podán v době, kdy obžalovaný ve společnosti [redacted] ještě funkci jednatele vykonával. Tedy

obžalovaný musel o existenci uvedeného řízení vědět. Státní zástupkyně dovozuje, že důsledkem oznámení o odmítnutí vykonání zápisu, vydaného Okresním soudem Bratislava I, byl fakt, že obžalovaný se jednatelství ve společnosti [redacted] právně relevantním způsobem nezprostil, a i po 30. 6. 2020 tuto funkci nadále zastával. Z tohoto titulu a z provázanosti mezi společnostmi [redacted], [redacted], a [redacted], pak byl k 21. 1. 2022 jedinou osobou oprávněnou přihlašovat se do datové schránky společnosti [redacted] a současně měl zákonnou povinnost za společnost [redacted] podat prohlášení o majetku u příslušného finančního úřadu. Státní zástupkyně zdůrazňuje, že bylo povinností obžalovaného ověřit si, zda jeho vzdání se funkce jednatele u společnosti [redacted] bylo či nebylo právně účinné. Pokud na tuto povinnost obžalovaný rezignoval, nelze jeho rezignaci na povinnosti jednatele obchodní společnosti přičítat co do neplnění povinností jednatele obchodní společnosti v jeho prospěch, jak učinil nalézací soud. Vzhledem k uvedenému státní zástupkyně závěrem navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu v celém rozsahu zrušil a aby podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil Okresnímu soudu v Písku k novému projednání a rozhodnutí.

4. Obhájce obžalovaného v písemném vyjádření se k odvolání státní zástupkyně ze dne 6. 10. 2023 označuje námitku, že obžalovaný byl i po svém odstoupení z funkce prokuristy společnosti [redacted] zapsán v obchodním rejstříku, za zcela irelevantní. Připomíná, že prokura je zvláštním druhem obchodní plné moci a zaniká samotným odvoláním či vypovězením. Existence zápisu v obchodním rejstříku, který je v rozporu se stavem skutečným, nemůže na věci nic změnit. Zejména pak za situace, kdy bylo povinností společnosti a nikoliv obžalovaného jako fyzické osoby podat návrh na změnu předmětného zápisu. Navíc i kdyby obžalovaný prokuristou byl, byl by možná oprávněn, ale nikoli povinen, za společnost jednat. Za nepravdu pak obhájce označuje, že obžalovaný měl i po 30. 6. 2020 povinnosti statutárního orgánu společnosti [redacted] protože se právně relevantním způsobem nezprostil své funkce jednatele slovenské společnosti [redacted] Tato konstrukce státního zastupitelství nemá dle obhájce oporu v provedeném dokazování ani v právních předpisech. Obhájce konstatuje, že funkce jednatele [redacted] ve slovenské společnosti [redacted] byla ukončena ke dni 30. 6. 2020 v době, kdy společníkem této společnosti byl on sám. Případná neplatnost/nemožnost později realizovaného převodu podílu v důsledku zahájení řízení o zrušení společnosti dle slovenských předpisů tak mohla mít vliv pouze na platnost samotného převodu podílu, nikoli na dříve provedenou změnu jednatele. Obhájce zdůrazňuje, že dne 30. 6. 2020 byl do funkce jednatele společnosti [redacted] jmenován [redacted]. Tuto skutečnost přitom státní zastupitelství zcela opomíjí, byť konstruuje právní nerelevantnost zproštění funkce jednatele [redacted]. Obhájce dále uvádí, že soud I. stupně se s problematikou účinků změny jednatele zcela správně vypořádal v bodě 22 napadeného rozsudku. Funkce jednatele [redacted] ve společnosti [redacted] skutečně zanikla k datu 30. 6. 2020 a tvrdí-li kdokoliv opak, opomíjí kromě jiného i deklaratorní účinky zápisu jednatele do slovenského obchodního rejstříku. Obhájce uzavírá, že obžalovaný nebyl v rozhodnou dobu statutárním orgánem společnosti [redacted] nebyl prokuristou společnosti [redacted], neměl povinnost ani oprávnění za tyto subjekty žádným způsobem jednat, nebyl oprávněn přihlašovat se do datové schránky společnosti [redacted] a o doručení výzvy finančního úřadu nevěděl. Obžalobou vytýkaný přečin proto nemohl spáchat a odvolání státního zastupitelství by mělo být podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítnuto. V doplnění vyjádření ze dne 7. 11. 2023 pak obhájce obžalovaného dokládá listinné důkazy - potvrzení o provedení zápisu, úplný výpis ze slovenského obchodního rejstříku ohledně společnosti [redacted] aktuální výpis ze slovenského obchodního rejstříku ohledně společnosti [redacted] a konstatuje, že ve světle skutečností z těchto listin plynoucích jsou veškeré právní spekulace státního zastupitelství ohledně data zániku funkce obžalovaného jako jednatele, resp. následků odmítnutí provedení zápisu v roce 2021, dále ohledně toho, zda se obžalovaný zprostil jednatelství právně relevantním či nerelevantním způsobem a ohledně trvání jeho funkce po 1.7.2020 a rezignace na plnění povinností jednatele po tomto datu, definitivně vyvrácené.

5. V průběhu veřejného zasedání, konaného před odvolacím soudem dne 7. prosince 2023 za splnění podmínek § 202 odst. 2 trestního řádu v nepřítomnosti obžalovaného, intervenující státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře přednesla podané odvolání v plné shodě s jeho písemným vyhotovením, včetně konečného návrhu. Stejně tak obhájce obžalovaného se k podanému opravnému prostředku vyjádřil shodně s písemným vyhotovením jeho podání.

6. Poté bylo dokazování doplněno o listinné důkazy, předložené obhajobou, z nichž byly zjištěny následující skutečnosti. Z potvrzení o vykonání zápisu Městského soudu Bratislava III se zjišťuje, že ohledně společnosti [redacted], byl dne 13. 10. 2023 vykonán zápis navrhovaných údajů ohledně statutárního orgánu (jednatele), přičemž v případě [redacted] je jako den vzniku funkce zapsán 10. 9. 2010, a jako den skončení funkce 30. 6. 2020, s tím, že dnem 30. 6. 2020 vznikla funkce jednatele [redacted]. Z internetového výpisu z Obchodního rejstříku Městského soudu Bratislava III se taktéž zjišťuje, že statutárním orgánem společnosti [redacted] byl do 30. 6. 2020 [redacted] a od 30. 6. 2020 [redacted]. Stejné informace plynou z Výpisu z obchodního rejstříku Městského soudu Bratislava III, ověřeného Slovenskou poštou, a.s. Po takto doplněném dokazování jak státní zástupkyně, tak obhájce obžalovaného, odkázali na již učiněné konečné návrhy.

7. Krajský soud poté ve smyslu ust. § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal k odvolání státní zástupkyně napadený rozsudek soudu I. stupně jako celek a přezkumu podrobil taktéž zákonnost řízení, které jeho vydání předcházelo. Po náležitém přezkumu učinil závěr, že odvolání státní zástupkyně nelze mít za důvodné a tomuto není možno vyhovět, když jsou v něm opakovány a rozvedeny tvrzení a závěry, které státní zástupkyně uplatnila již v průběhu hlavního líčení, a s nimiž se soud I. stupně přesvědčivým způsobem vypořádal v odůvodnění napadeného rozsudku. Argumenty státní zástupkyně byly navíc vyvráceny i doplněným dokazováním ve veřejném zasedání před odvolacím soudem.

8. Pokud jde o zákonnost řízení, které vyhlášení napadeného rozhodnutí předcházelo, odvolací soud neshledal nic, co by svědčilo o porušení procesních norem. Ve věci rozhodoval zákonný soudce, a tímto bylo plně respektováno právo obžalovaného na obhajobu, které bylo z jeho strany i v plném rozsahu využito. Pokud bylo hlavní líčení dne 23. 8. 2023 konáno v nepřítomnosti obžalovaného, stalo se tak k jeho výslovné žádosti za splnění podmínek § 202 odst. 2 trestního řádu.

9. Co se týče *rozsahu dokazování*, realizovaného před okresním soudem, odvolací soud je toho názoru, že v podstatě už nalézacím soudem provedené důkazy představovaly dostatečný podklad, na jehož základě bylo možno řádně zjistit skutkový stav věci. *Při hodnocení důkazů*, jež byly v hlavním líčení zákonným způsobem provedeny, soud I. stupně postupoval *plně v souladu se zásadou vyjádřenou v ust. § 2 odst. 6 trestního řádu* a jednotlivé provedené důkazy hodnotil nejen samostatně, ale i ve vzájemných souvislostech. Úvahám okresního soudu, jimiž byl při svém rozhodování veden, jak jsou obsaženy v odstavci 22 napadeného rozhodnutí, nelze vytknout žádnou nesprávnost či nelogičnost. Odůvodnění napadeného rozsudku pak vyhovuje požadavkům ust. § 125 odst. 1 trestního řádu, neboť je z něho zcela jednoznačně zřejmé, které skutečnosti vzal okresní soud za prokázané a které nikoli, o které – pro věc *podstatné* důkazy opřel svá skutková zjištění, jakými právními úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, i z jakých důvodů přistoupil ke zproštění obžalovaného [redacted] podané obžaloby. Okresní soud pregnantně vysvětlil, proč má za to, že jednání obžalovaného nenaplnilo všechny znaky skutkové podstaty přečinu porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku podle § 227 trestního zákoníku, přičemž krajský soud se s úvahami soudu I. stupně ztotožnil, když byly podpořeny i listinnými důkazy, předloženými s opravným prostředkem.

10. Přečinu porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku podle § 227 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo v řízení před soudem nebo jiným orgánem veřejné moci odmítne splnit zákonnou povinnost učinit prohlášení o majetku nebo se takové povinnosti vyhýbá nebo

v takovém prohlášení uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje. Pokud se prohlášení týká majetku *právnické osoby*, trestní odpovědnost za nesplnění povinnosti nese buď právnická osoba sama, anebo (vedle ní či místo ní) fyzická osoba, která byla oprávněna za právnickou osobu jednat, včetně oprávnění činit za ni prohlášení o jejím majetku, a to zejména jako statutární orgán právnické osoby, člen kolektivního statutárního orgánu právnické osoby, její zaměstnanec či smluvní zástupce. Tuto povinnost tak může mít i prokurista, pokud je oprávněn jednat jménem právnické osoby samostatně. Obžalovaný dle úplného znění společenské smlouvy veřejné obchodní společnosti [redacted] (viz č.l. 83 p.v.-84 trestního spisu), byl oprávněn jednat jménem uvedené společnosti bez jakýchkoli omezení, tedy pokud by v rozhodné době skutečně byl prokuristou nebo statutárním orgánem společnosti [redacted] byl by osobou, která by měla uvedenou zákonnou povinnost. Okresní soud se tedy zcela oprávněně soustředil na otázku, zda obžalovaný byl v rozhodné době (tj. od 2/2022 do 9/2022) osobou, oprávněnou samostatně jednat za společnost [redacted] tedy osobou, která by mohla být subjektem uvedeného trestného činu.

11. Nalézací soud správně poukázal na to, že obžalovanému skončil pracovní poměr u společnosti [redacted] ke dni 31. 8. 2021 a ke dni 1. 9. 2021 odstoupil z funkce prokuristy uvedené společnosti, o čemž byla společnost [redacted] řádně informována (viz oznámení o odstoupení z funkce prokuristy na č.l. 388 trestního spisu). K prokuře je pak namístě zopakovat, že zmocnění prokuristy je účinné již samotným udělením prokury, stejně tak se ohledně zániku prokury uplatňují obecná pravidla o zániku smluvního zastoupení. Z § 448 odst. 1 občanského zákoníku lze dovodit, že prokura zanikne mj. tehdy, pokud ji prokurista vypoví, tedy samotnou výpovědí. Účinky výmazu prokuristy z obchodního rejstříku, stejně jako účinky zápisu prokury do obchodního rejstříku, jsou pouze deklaratorní, jak správně dovodil okresní soud, a obžalovaný tak ke dni 1. 9. 2021 z funkce prokuristy společnosti [redacted] řádně odstoupil. Státní zástupkyně v podaném odvolání v této souvislosti namítá, že pakliže společnost [redacted] neměla z titulu odstoupení obžalovaného [redacted] z funkce prokuristy žádnou osobu určenou k jejímu zastupování, byl to opět obžalovaný, kdo jako jediný měl oprávnění za společnost [redacted] jednat, a to díky jeho postavení ve společnosti [redacted] jejímž statutárním orgánem byl. Tento argument nemůže ve světle nově provedených důkazů obstát. Z potvrzení o vykonání zápisu Městského soudu Bratislava III, z internetového výpisu z Obchodního rejstříku Městského soudu Bratislava III i z Výpisu z obchodního rejstříku Městského soudu Bratislava III, ověřeného Slovenskou poštou, a.s., bylo ověřeno, že ohledně společnosti [redacted] byl dne 13. 10. 2023 vykonán zápis navrhovaných údajů, přičemž ohledně [redacted] byl jako den skončení funkce statutárního orgánu (jednatele) této společnosti zapsán 30. 6. 2020, s tím, že tímto dnem vznikla funkce jednatele [redacted]. Lze se tedy plně ztotožnit se závěrem soudu I. stupně, že obžalovaný v době od 1. 9. 2021 nebyl ve funkci prokuristy společnosti [redacted], [redacted], a současně nebyl od 30. 6. 2020 ani statutárním orgánem společnosti [redacted] proto se nemohl jako oprávněná osoba v předmětném období přihlašovat do datové schránky ID [redacted] společnosti [redacted] a současně neměl zákonnou povinnost učinit za společnost [redacted] prohlášení o majetku u příslušného finančního úřadu.

12. Protože jednání obžalovaného nelze podřadit pod skutkovou podstatu přečinu porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku podle § 227 trestního zákoníku, okresní soud nepochybil, pokud postupoval podle § 226 písm. c) trestního řádu a obžalovaného podané obžaloby zprostil s tím, že nebylo prokázáno, že předmětný skutek spáchal on. Vzhledem k uvedenému krajský soud podle § 256 trestního řádu odvolání státní zástupkyně jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c trestního řádu, § 265e odst. 1 trestního řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:
a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 trestního řádu).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1,2 trestního řádu).

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových a trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Tábor dne 7. prosince 2023

Mgr. Milena Vránková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.